

Hruščanska godba

Godba na pihala je bila ustanovljena leta 1930 in je vse do leta 1941 delovala pod imenom godba Planika Hrušica. Prvi kapelnik je bil krojaški mojster Miha Drešček od leta 1930 do 1941. Po letu 1945 se je na pobudo v vojni preživelih godbenikov oživilo delovanje godbe z mladimi fanti iz Republike. Tako so nas učili spoznavanje not, dure in mole in kako se katera nota imenuje in na katerem notnem črtovju je zapisana. Inštrumentov pa za vse še ni bilo zadosti. Najprej so nam jih vrnilo iz jeseniške mladinske godbe, ki je bila ustanovljena med vojno. Nekaj inštrumentov pa so starejši godbeniki med vojno poskrili in jih hranili doma. Tako smo jih imeli za silo toliko, da smo tako mladi kot starejši lahko pričeli s praktičnimi vajami. Torej najprej nastavek, nato kako in s katerim prstom se pritiska na določeno tipko (klapno). To sta nam pokazala klarinetist Franc Noč in trobentač Edi Škrabelj.

Gasilska godba leta 1947
(Last D. Mikula)

S skupnimi vajami smo pričeli na odru Ocepkove gostilne. Ko se je Ocepkova družina vrnila iz izgnanstva v Srbiji, so nas nekaj časa še pustili igrati, potem pa smo morali z vajami pri njih prenehati. A ker so bili Republikanci dobri ljudje, sta nas pod svojo streho in v stanovanje sprejela tovariš Valentin Tepina in njegova žena Rezka, babica po poklicu. Vadili smo kar v njuni kuhinji. Mama Rezka je vseskozi jokala in brisala solze za sinovoma Lovrom in Tinetom, ki sta bila kot talca ustreljena na Belem polju. Oba sta bila godbenika. Kmalu zatem smo dobili prostore v stavbi Krekovega doma na Hrušici, kjer smo v mali sobici ponovno začeli z resnim delom. Še vedno nas je vodil kapelnik

Miha Drešček. Za njim je kapelniško mesto prevzel odličen godbenik Franc Rihtaršič. Ker je bil strog in natančen predvsem z mladimi godbeniki, se je naša kvaliteta močno izboljšala. Pod njegovim vodstvom smo začeli javno nastopati. Prvič na proslavi na Jesenicah, kjer je bil slavnostni govornik Boris Kidrič; drugič na Dovjem na pogrebu padlega borca Srečka Legata iz Mojstrane in tretjič na pogrebu padlega prvoborca Ivana Krivca v Podkorenu. Na našo žalost pa je spet prišlo do nekakega povelja, da moramo izprazniti sobico za potrebe osnovne šole na Hrušici. Spet smo ostali brez prostora za vaje. Medtem nas je zapustil kapelnik Franc Rihtaršič. Na njegovo mesto je prišel Štefan Preželj, ki je godbo vodil vse do svoje smrti. Našo stisko s prostorom je rešil predsednik gasilskega društva Janez Robič, po domače »Voušouc«. To se je zgodilo s pristankom vseh hruščanskih gasilcev. Potem, ko smo se preselili in prinesli stole, notna stojala, staro omaro za notni arhiv in vsak svoj inštrument, smo predsedniku gasilcev v čast in v naše zadovoljstvo odigrali koračnico z naslovom SHS (Srbin, Hrvat in Slovenec). Ko smo jo odigrali, je Janez Robič stopil na oder ter na dolgo in obširno govoril. Na koncu govora pa glasno in veselo nadaljeval:

»Fantje, zdaj imate streho nad glavo. Od danes naprej se bo godba imenovala Gasilska godba Hrušica!«. Sledil je aplavz vseh navzočih. Sčasoma smo dobili še komplet gasilskih uniform. V začetku smo imeli samo stare gasilske kape, ki jih je »zrihtal« predsednik poklicnih gasilcev Železarne Jesenice Ivan Erjavec. Nato smo dobili gasilske bluze in na koncu komplet paradne gasilske uniforme.

Godbeniki smo veliko nastopali ob odprtih novih gospodarskih obratov, na paradah, ob obletnicah gasilskih društev od Rateč do Bleda, Kranja in Ljubljane, na prvomajskih budnicah. V čast nam je bilo, da smo sodelovali pri sprejemu Tita na Ostrožnem in Okroglici. Godba je imela svojo vlogo tudi ob pogrebih. Ko je bila dokončana gradnja kulturnega doma na Hrušici, smo se preselili v nov prostor. Takrat se je tudi naša gasilska godba preimenovala v Godba DPD Svoboda Hrušica. Pod novim društvenim okriljem smo potem še dvakrat dobili nove uniforme, pridružil pa se nam je še nekaj mladih godbenikov. Godbo je vseskozi vodil Štefan Preželj, ki je dobil razna priznanja. Po njem je mesto kapelnika prevzel Maks Mavsar, a ne za dolgo. Kmalu je odšel s Hrušice in se ni vrnil, naša pihalna godba pa je razpadla.

Godbeniki okoli leta 1970
(Last D. Mikula)